

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **Z. P.**
bytem N. 198, X N.
zastoupený obecnou zmocněnkyní R. P.
bytem N. 198, N.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2018, č. j. X, ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví, jímž žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále jen „úřad práce“) ze dne 28. 11. 2017, č. j. X. Úřad práce tímto rozhodnutím zamítl žádost žalobce o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.
2. V **žalobě** žalobce namítal, že byl porušen § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“). Žalovaný nevyhodnotil řádně podklady rozhodnutí a rozhodnutí je v rozporu s lékařskými zprávami, které žalobce předložil ve správním řízení.

3. Ke svému zdravotnímu stavu žalobce uvedl, že trpí bolestivým syndromem páteře od roku 1978, v roce 1998 prodělal operaci hernie disku L5/S1 a odkázal na nálezy MUDr. P. a MUDr. K.. Dále žalobce trpí arytmií kardiopatií, srdečním selháním NYHA III. Žalobce nesouhlasil se závěrem posudkové komise, že netrpí těžkou vadou nosného a pohybového ústrojí a že jeho zdravotní postižení nespadá pod § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“), a pod bod 4 a bod 1 písm. g) části I přílohy k tomuto zákonu, kterou se stanoví zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku.
4. Posudková komise pominula skutečnost, že u žalobce jde o ztuhnutí všech úseků páteře (krční, hrudní, bederní a křížové). Žalobci vystřelují bolesti do horních a dolních končetin, což se projevuje jejich slabostí, a také do hlavy. V listopadu 2017 žalobci vypsal doc. MUDr. V. žádost o invalidní vozík, kterým nyní žalobce disponuje. K tomu žalobce odkázal na nález jmenované neuroložky ze dne 14. 11. 2017. Všechny zmíněné nálezy měla posudková komise k dispozici.
5. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** zdůraznil, že rozhodnutí napadené žalobou obsahuje všechny podklady, úvahy a reakce na námítky žalobce. Žalovaný vycházel z posudku posudkové komise, který byl zásadním důkazem a který odborně zodpověděl rozhodující otázky. Žalovaný nemohl dedukovat své závěry z tvrzení žalobce. Ani v odvolání žalobce neuvedl konkrétní rozpor mezi rozhodnutím a posudkem OSSZ nebo posudkovou komisí a konkrétním lékařským závěrem.
6. Žalovaný souhlasil s žalobcem v tom, že u něj byl prokázán nepříznivý zdravotní stav, který mu způsobuje potíže, žalobce má bolestivost páteře, částečné levostranné ochrnutí, polyartrózu, nedoslýchavost, kardiologické potíže atd. Avšak tento zdravotní stav posudkoví lékaři v souladu s právními předpisy nevyhodnotili jako těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí pro účely nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo vyjmenované v příloze zákona č. 329/2011 Sb. Zdravotní postižení, která odůvodňují přiznání požadovaného příspěvku, žalovaný vypsál na straně 2 svého rozhodnutí.
7. Žalobce podřadil své zdravotní postižení pod bod 1 písm. g) části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Toto tvrzení vyvrátil posudek posudkové komise, protože z funkčních celků má žalobce postiženu podle neurologických nálezů páteř, ale nikoliv již končetiny a trup. Postižení končetin a trupu nebylo prokázáno. Částečné levostranné ochrnutí podle citovaného zákona tímto postižením není, protože jde o pohybové potíže způsobené postižením mozku.
8. V **replíce** žalobce uvedl, že vyřízení celé záležitosti trvá více než rok, že si musel koupit motorové vozidlo z vlastních prostředků, musel si na něj půjčit a švagr vyhrožuje zmocněnkyni exekucí. Proto požádal o přednostní vyřízení.
9. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 10. 7. 2018.

10. Ze **správního spisu** ve vztahu k souzené věci soud zjistil z posudku lékařské posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 12. 10. 2017, že zdravotní stav žalobce „neodpovídá indikacím, které odůvodňují přiznání příspěvku na motorové vozidlo“. V posudku je mj. uvedeno, že žalobce je omezeně pohyblivý a že má prakticky kompletní blokádu krční páteře (C páteř), je popsán podrobně stav páteře. Posudek vyjmenovává i další obtíže srdeční, oční atd.
11. V odvolání žalobce namítl, že má průkaz ZTP ode dne 1. 11. 2014, na základě posudku, podle kterého má těžké funkční postižení pohyblivosti. Po mozkové mrtvici v roce 2016 a infarktu v lednu 2017 se pohyblivost žalobce zhoršila, užívá invalidní vozík a má neustálé bolesti dolních i horních končetin. Žalobce doložil k odvolání zprávu neuroložky ze dne 14. 11. 2017, podle které je naznačena u žalobce „levostranná centrální hemiparéza s hemihypestezií lehkého stupně, u žalobce dominuje chronicky vertebrogenní algický syndrom na terénu verifikovaných degenerativních změn prakticky celého axiálního skeletu, polyetážová blokáda, kořenová symptomatika, stav po disektomii L5/S1 v roce 1986, polyartrotický syndrom, postdiskotomický syndrom s pluriradikulární iritací do dolních končetin. Zvládne jen několik kroků s pomocí dvou francouzských holí a druhé osoby“.
12. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „PK MPSV“ nebo „posudková komise“) v posudku ze dne 13. 6. 2018 po popisu podstatné zdravotnické dokumentace dospěla k závěru, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce je zapříčiněn zejména neurologickými onemocněními, avšak nejedná se o zdravotní postižení charakteru těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí podle části I bodu 4 písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Postižení žalobce neodůvodňuje přiznání požadovaného příspěvku.
13. K námitkám žalobce posudková komise uvedla, že přiznání průkazu ZTP nemá souvislost s posuzovanou věcí, protože každá žádost je posuzována podle jiných právních norem. Podle opakovaných nálezů neuroložky nebylo u žalobce prokázáno zdravotní postižení, které je vyjmenováno v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb.
14. Žalovaný popsal podrobně v rozhodnutí o odvolání příslušnou právní úpravu, zjištěný skutkový stav – zdravotní stav žalobce, posudek PK MPSV v Ostravě a uzavřel, že žalobce nesplnil podmínku pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo podle zákona č. 329/2011 Sb. a nejednalo se u něj ve smyslu tohoto zákona o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí.
15. Na tom nezměnilo nic ani to, že žalobci byl přiznán invalidní vozík, průkaz ZTP, že používá při chůzi oporu, odkázanost na péči druhé osoby, omezená schopnost pohyblivosti, nemožnost použít hromadnou dopravu, protože to nejsou kritéria podle zákona č. 329/2011 Sb.
16. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
17. Námitku nepřezkoumatelnosti neshledal soud důvodnou. Správní orgány I. a II. stupně a potažmo rozhodnutí obou těchto orgánů coby jeden přezkoumávaný celek se vypořádaly se všemi vznesenými námitkami. K otázce nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí z hlediska nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů rozhodnutí se vyjádřil Nejvyšší správní soud, např. ve svém rozsudku ze dne 4. 12. 2003, sp. zn. 2 Ads 58/2003 (všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), takto: „*Za nesrozumitelné*

lze obecně považovat takové soudní rozhodnutí, jehož výrok je vnitřně rozporný, kdy nelze zjistit, zda soud žalobu zamítl nebo o ní odmítl rozhodnout, případy, kdy nelze seznat co je výrok a co odůvodnění, dále rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem, rozhodnutí s nevhodnou formulací výroku, která má za následek, že rozhodnutí nikoho nezavazuje apod. Nedostatkem důvodů pak nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.“ O žádnou z těchto situací se však v souzené věci nejednalo.

18. Podle § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.*
19. Podle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. *zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.*
20. Žalobce se domáhal uznání toho, že splňuje podmínky podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., části I bodu 4 písm. a), podle kterého *za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l).*
21. Podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., části I bodu 1 se *za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje*
 - a) *anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,*
 - b) *funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
 - c) *anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérci a výše,*
 - d) *funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
 - e) *ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,*
 - f) *ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,*
 - g) *těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,*
 - h) *disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,*

- i) *anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,*
 - j) *anatomická nebo funkční ztráta končetiny,*
 - k) *anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,*
 - l) *anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.*
22. Při rozhodování nároku na příspěvek na pořízení motorového vozidla je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek, který prokazuje či vylučuje těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Na tento posudek je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009–59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009–104). Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009–53, *stěžejní, že „posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti... povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“* Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Posudková komise se nadto musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi, které posuzovaný namítá, a své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2014, č. j. 3 Ads 77/2013–22).
23. Žalovaný odvolání žalobce zamítl s odůvodněním, že žalobce nesplňuje podmínky nároku na poskytnutí příspěvku, tedy že v případě žalobce nebyla zjištěna těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, jak se toho žalobce domáhal. Onemocnění žalobce, která jsou popsána v jeho zdravotnické dokumentaci, podle posudkové komise a žalovaného uvedeným kritériím neodpovídají.
24. Posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku osobám se zdravotním postižením je věcí odborně medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. Pro účely odvolacího správního řízení o přiznání takové dávky posuzuje zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
25. V nyní projednávané věci tak byl pro žalovaného stěžejním důkazem posudek posudkové komise ze dne 13. 6. 2018, podle jehož závěru nebyl žalobce v rozhodné době osobou,

kteřá má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. U žalobce nešlo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1 části I přílohy k citovanému zákonu ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I téže přílohy. Při vypracování posudku vycházela posudková komise z posudkového spisu okresní správy sociálního zabezpečení, zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře a z neurologických a interních nálezů, po posouzení těchto podkladů nenalezla u posuzované osoby takové zdravotní postižení, které by splňovalo kritéria pro poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla, a po takto provedeném přezkumu potvrdila posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 12. 10. 2017, na základě něhož nebyla žalobci tato dávka přiznána.

26. Posudek posudkové komise se vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédl k veškerým zdravotním potížím žalobce a své posudkové závěry posudková komise jednoznačně a konkrétně zdůvodnila. Přitom náležitě vysvětlila, proč není možné zdravotní postižení žalobce považovat za některou z těžkých vad nosného nebo pohybového ústrojí uvedených v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., ačkoliv má žalobce těžkou pohybovou vadu a jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý. Rovněž tak se posudková komise dostatečně vypořádala s lékařskými zprávami a objasnila, z jakých důvodů nelze ani na základě jejich obsahu žalobci přiznat příspěvek na pořízení motorového vozidla. Na základě těchto skutečností je možné posudek posudkové komise ze dne 13. 6. 2018 považovat za úplný, přesvědčivý a náležitě odůvodněný, takže o jeho správnosti nemá soud shodně s žalovaným žádné pochybnosti. Navíc ke stejnému posudkovému závěru dospěla i OSSZ Olomouc. Ostatně, žalobce ani v žalobě netvrdil konkrétně a neprokázal žádným důkazem, že by měl některé zdravotní postižení uvedené v příslušných ustanoveních přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., ani k prokázání svých tvrzení nenavrl žádný důkaz. Proto je možné spolehlivě vycházet z toho, že žalobce žádným takovým onemocněním v rozhodné době netrpěl.
27. Za této situace se soud zabýval otázkou, zdali v posuzované věci měl být žalobci přiznán příspěvek na pořízení motorového vozidla na základě jeho pohybových vad, které byly shledány též neuroložkou a kterou uvádí žalovaný ve svém rozhodnutí (s odkazem na neurologický původ a postižení mozku; dále soud doplňuje i odkaz z posudku OSSZ na bazofobii a z repliky žalobce na mrtvici a infarkt) a které přitom nejsou uvedeny ve výčtu zdravotních postižení obsaženém v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.
28. Podle již zmíněného ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. se příspěvek na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla poskytuje též osobě, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jejíž zdravotní stav nevyklučuje přiznání tohoto příspěvku. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pak považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, jak vyplývá z třetího odstavce téhož ustanovení. Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou však podle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. uvedeny v příloze k tomuto zákonu. Z tohoto ustanovení proto nepochybně vyplývá, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla nemá každá osoba s těžkou poruchou nosného

nebo pohybového ústrojí, která podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než rok, nýbrž jen taková osoba, která trpí zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. a u níž přiznání příspěvku nevylučuje zdravotní stav charakterizovaný v téže příloze. Tomu odpovídá i znění části I bodu 4 písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., v němž se výslovně uvádí, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b) d) až i). Jejich výčet je přitom formulován uzavřeně a ani ze znění § 9 zákona č. 329/2011 Sb. či jiných ustanovení jeho přílohy není možné usuzovat, že by okruh těžkých vad nosného a pohybového ústrojí, pro něž lze tuto dávku přiznat, byl stanoven pouze demonstrativně. Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla totiž nejsou v zákoně č. 329/2011 Sb. uvedeny slovy „zejména“, „například“, či „v dalších obdobných zdravotních postiženích“. Je tedy zřejmé, že v příloze k tomuto zákonu je obsažen taxativní výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla.

29. Nelze přijmout závěr, že nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla má podle jazykového výkladu zákona č. 329/2011 Sb. i osoba trpící nemocí stejného typu, rázu či povahy jako u zdravotních postižení uvedených v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu. Naopak, znění § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. a bodu 4 písm. a) jeho přílohy výslovně stanoví, že za zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla se považují jen v příloze vyjmenované nemoci. Proto tato dávka nemůže být poskytnuta osobě s jinou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, i kdyby byla lékařsky diagnostikována jako těžká porucha. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, u kterého podle lékařských zpráv (zejména neuroložky) existují poruchy pohyblivosti neuvedené v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., tedy neodůvodňuje přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla ani na základě nejširšího možného jazykového významu právních norem obsažených v tomto právním předpise.
30. Tuto dávku pak nelze žalobci poskytnout ani za pomoci analogie, jež je obecně myslitelná i při taxativním výčtu (srov. Melzer, F.: Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace. 2. vydání, C. H. Beck, Praha 2011, str. 249). Shora vyjmenovaný okruh zdravotních postižení uvedených v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. totiž obsahuje jen nejzávažnější vady nosného nebo pohybového ústrojí, takže úmyslem zákonodárce bylo poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla pouze takto nejpostiženějším osobám. Skutečnost, že žalobce mezi ně nepatří, vyplývá i z již zmíněného dokazování, lékařských zpráv a citovaných posudků. Podle nich se u žalobce nejedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení všech tří funkčních celků pohybového ústrojí podle části I bodu 1 písm. g) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., které přitom náleží mezi méně závažná zdravotní postižení, pro něž je možné podle této přílohy přiznat příspěvek na pořízení motorového vozidla, a to například ve srovnání s anatomicou či funkční ztrátou dolní končetiny či její části. V uvedeném taxativním výčtu zdravotních postižení, pro která lze osobě poskytnout příspěvek na pořízení motorového vozidla, tedy nelze shledat žádnou neúplnost, nedostatek či nedokonalost právní úpravy, kterou by bylo možné označit jako mezeru v zákoně vyžadující její vyplnění za užití analogie.

31. Těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, která odůvodňuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo, je tedy výlučně vada vyjmenovaná v části 1 bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Musí se proto jednat o zdravotní postižení shodné a přirovnávání postižení jiných není přípustné. K témuž závěru ostatně dospěl také Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 4. 6. 2013, č. j. 2 Ad 14/2013-20, přičemž kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013-29, a Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016-29. Jiné zdravotní postižení, které by zakládalo nárok na požadovaný příspěvek, žalobce netvrdil, ani neprokázal.
32. Žalobní námitku, podle níž namítaná zdravotní postižení žalobce zakládají nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla, tedy soud neshledal důvodnou.
33. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl.
34. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť žalobce v něm neměl úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 28. prosince 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

